

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. november 12.
(csütörtök)

Földvári Tibor

A BOLDOG ISTEN DICSÓSÉGÉNEK EVANGÉLIUMA

Énekek: 47, 266

Lekció: 1Timótheus 1,1-11

Alapige: 1Timótheus 1,1-11

Pál, Krisztus Jézus apostola, a mi megtartó Istenünknek és Krisztus Jézusnak, a mi reménységünknek rendelése szerint, Timóteusnak, igaz gyermekemnek a hitben: Kegyelem, irgalom és békesség Istentől, a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. Amikor Macedóniába mentem, kértelek téged, hogy maradj Efezusban, és parancsold meg némelyeknek, hogy ne hirdessenek tévtanokat, se mesékkel és vég nélküli nemzetségtáblázatokkal ne foglalkozzanak, amelyek inkább vitatkozást támasztanak, mint Isten szerinti épülést hit által. A rendelkezés célja a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és képmutatás nélküli hitből való szeretet. Ettől némelyek eltévelyedtek, az üres beszédre hajlottak, törvénytanítók akarnak lenni, de nem értik sem azokat, amiket beszélnek, sem azokat, amiket bizonygatnak. Tudjuk pedig, hogy a törvény jó, ha valaki törvényszerűen él vele, és tudja, hogy a törvényt nem az igazért rendelték, hanem a törvénszegőkért és engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a szentségtelenekért és a latrokért, az apagyilkosokért és anyagyilkosokért, az emberölőkért, a paráznákért, fajtalanokért, emberablókért, hazugokért, hamisan esküvőkért és ami csak ellenkezik az egészséges tanítással a boldog Isten dicsőségének evangéliuma szerint, amelyet rám bízott.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, mi a templomba jöttünk, a gyülekezet közösségébe, de tudjuk, hogy te vontál, te hívtál bennünket azért, mert te jöttél, közel jöttél, itt vagy, és áldunk a csodáért, hogy a te jelenléted közelsége valóban megvidámít bennünket és éltet.

Köszönjük, Urunk, hogy ha rád tekintünk, rád gondolunk, akkor a mai nap minden terhe, nehézsége is más beállításba kerül. Köszönjük, Urunk, hogy nem csak a szomorú hírek, sokszor szörnyű hírek érhetnek bennünket a médián keresztül, hanem az örömhír, az evangélium is meghatározhatja az életünket és csak ez határozza meg.

Köszönjük, Atyánk, hogy mi az Úr Jézusban láthatjuk, milyen nagy a te szereteted, kegyelmed. Urunk, mi is pogányok voltunk, de köszönjük, hogy hozzád térhettünk. Áldunk, hogy az ószövetségi ígéret, amelyről énekeltünk is az énekben, a zsoltárban, az beteljesedett egyszer s mindenkorra.

Arra kérünk, hogy ma is a jelenléted közelsége lehessen számunkra igei üzenetté Lelked által ígéden keresztül. Kérünk téged arra, hadd csodáljunk téged, hadd lássunk hatalmasnak, ugyanakkor nagyon közelvalónak. És segíts, Urunk, hogy amit hallunk rólad, azt mondjuk tovább, éljünk aszerint, hogy mi is lehessünk békekövetek az Úr Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Egyszer történt meg, hogy a ceglédi laktanyába '89 őszén egy nagyon magas rangú katonatiszt látogatott le a hadügyminisztériumból és mindenkinek készülni kellett, az ezredes úrnak is, aki az egész laktanyának a vezető volt. Meg volt mondva nekünk is kiskatonáknak, hogy rendesen kell viselkedni, rendesen kell verni a menetlépéseket, nehogy szégyent hozunk a laktanyára, nehogy rossz kedvvel menjen vissza a minisztériumba a látogató. Éreztették azt, hogy ez nagyon nagy megtiszteltetés, de óriási felelősség is, mert ha rosszkedvűen megy vissza, akkor esetleg negatív döntések születnek a tüzérlaktanyával kapcsolatban.

Nekem mindig eszembe jut ez az élményem akkor, amikor az evangélium alapjelentése elénk kerül, hogy érkezik az uralkodó, a király, a fáraó, a császár és az evangélium azt jelenti, hogy az ő érkezését előre meghirdetik. Ez örömhír, jön az uralkodó, a vezető, akit tisztel a nép általában pozitíve gondolva, és nagyon várja a nép s ilyenkor is készülni kell. Emlékszünk, hogy Keresztelő Jánosnak az érkezése is az Úr Jézus, mint Messiás uralkodó érkezése előtt ezt akarta jelezni, hogy készüljete, mert jön a Messiás. A bibliai *evangélium* fogalom leggyakrabban használt az Újszövetségben, bár az Ószövetségben is előfordul, érkezik a királyok királya. S ugye Jézus meg is hirdette, hogy megérkezett.

Az ígét olvasva nagyon megragadott ez a gondolat, hogy az evangélium nem azt jelenti, hogy valamit nekünk kell csinálni, mert jaj, ha nem jól viselkedünk, akkor majd az érkező vagy érkezett király, a királyok Királya hogy fogja magát érezni, hanem azt jelenti az evangélium, hogy ez a király, ez az Úr az, aki. Hogy érzi magát, majd ma is nézzük ezt. Az ő népe tagjainak ezt nagyon kell tudni, hogy az Úrral való személyes szeretetkapcsolat meg az, ahogyan beszélünk erről az Úrról, nehogy úgy legyen, hogy jaj, hogyha rosszul viselkedsz, akkor mi lesz. Ő nem ilyen katonatisztként jön, hanem már az önmagában ajándék, hogy az Úr eljött, közösséget vállalt az övéivel, és az Úrnak az érzéseit, az Úrnak a gondolatait, az Úrnak az egész lényét alapvetően önmaga határozza meg.

A Bibliában, hallottuk itt is... Szörnyű egyébként olvasni azokat a kifejezéseket, amiket itt olvastam, már bocsánat, hogy kiemelem: apagyilkos, anyagyilkos. Rettenetes kijelentések. Embercsempészek, lehetne ma ezt mondani, halljuk mindig a médiában. Valakik, akik becsempészik a migránsokat. Ma is van nagyon sok szörnyű, negatív csengésű, az emberi bűnre vonatkozó rettenetes, jellemző kijelentés. És ezek után a rettenetes kifejezések után hallhattuk ezt, hogy „a boldog Isten evangéliuma szerint”. Előtte pedig azt, amit a prédikációban hallottunk mostanában többször, az egészséges tudomány. Mert Pál Timótheusnak amikor ezeket a sorokat írta és a leveleket, tényleg ő leleplezte az Isten népén belül levő hamisságokat, gonoszságokat, rettenetes bűnöket is, meg rettenetes gondolatokat.

Itt most csak ezt említem az üzenet miatt, azok a bizonyos törvénytanítók akarnak lenni, de nem értenek semmit igazán, a lényeg, hogy elkezdték tanítani Efézusban is, ahol Timótheus lelki vezető volt, hogy hát mintha az lenne az evangélium üzenete, hogy neked kell csinálni valamit, neked kell betartani a törvényt ahhoz, hogy az Isten boldog legyen, meg elégedett legyen veled. Mintha ez lenne az evangélium, hogy ha majd cselekszitek bűnösökként azt, amit mi parancsolunk, na akkor majd az Isten megkegyelmez nektek. A cselekedet általi üdvösség vagy a hívő embernek a cselekedetek általi megtartatása. Pál pedig ezzel szemben elmondja az egészséges tudomány milyen, milyen az erkölcs, milyen a gondolkodása annak, aki az egészséges tudomány szerint gondolkodik. S ezért a 11. versben szépen elmondja: a „boldog Isten dicsőséges evangéliuma szerint”. Mert az egészséges tudomány a hívő ember, Isten népének az egészséges gondolkodása hit szerint mindig az Urat látja, hogy ő milyen, ő hogy érez, ő hogy gondolkodik és ő ezért mit cselekedett vagy mit cselekszik.

A sok negatív jellemző, amit felolvastam, a hívő ember szívét elkese-
rítené. Rettenetes, amikor ilyen a világ vagy szörnyű, hogy ha Isten mai népe között is esetleg vannak ilyen jellemzők. Az katasztrófa. És akkor

A BOLDOG ISTEN DICSŐSÉGÉNEK EVANGÉLIUMA

elkezdünk keseregni, akkor boldogtalanok leszünk. Vagy hogyha az életünket a mai világ eseményei befolyásolják, a hírei, akkor megint elkese-redhetünk és boldogtalanok lehetünk. S vágyunk arra, hogy Uram, segíts, hogy boldog legyek. Vannak a boldogmondások is a Bibliában és olyan jó ilyenkor erről olvasni, és kicsit megváltozik a gondolatom nekem is, amikor egy boldogmondást olvasok, hogy igen, Uram, nekem erre van szükségem, mert most nem vagyok boldog. Elméletben tudom, hogy mit jelent, csak most nem élem át.

Olyan fontos a bibliai üzenetben itt a Timótheusi levélben, hogy nem is a hívő ember, Isten népe boldogsága a döntő, inkább az, amit az Úr boldogságáról, örömről tudnunk kell. Most az Úr boldogságáról van szó. A boldog Isten dicsőségének evangéliuma szerint. Miért boldog Isten? És az az evangélium, ami erről a boldog Isten dicsősége evangéliumáról ír, szól, beszél, az mit is jelent, amikor mi is kapjuk ezt a megbízást, hallottuk, Pál megbízott ezzel az evangéliummal, és mi is ezzel vagyunk megbízva – hallottuk vasárnap is.

Megnézzük tehát, hogy milyen Isten, amikor boldog. Az a szó szerepel itt az ősi nyelven, ami a boldogmondásokban is. Az Ószövetség és az Újszövetség is legtöbbször tehát Isten népe, a hívő ember boldogságáról beszél. Itt viszont és a 6. rész 15. versében is ezt a szót az Úr jellemzőjeként hozza. Pál, amikor tehát a levelet írja 63-65 körül, a Timótheusi 1. levelet, és hallottuk, hogy Efézusban van a tanítványa, mindenképpen bátorítani akarja a szolgálatra, viszont a tévtanítókkal szemben védeni is akarja őt, meg erősíteni, hogy tartson ki, és itt említi azt, hogy a tévtanítókkal szemben is akármennyire kedves testvéreknek tűnnek is Efézusban látszólag, az evangéliumot kell képviselned, Timótheus. Mert nagy a gonoszság, rettenetes az erkölcs ott az 1. század Efézusában, de a boldog Isten dicsősége evangéliuma szerinti tanítás, élet, életvitel, evangelizálás, az változást hozhat még a tévtanítók életében is, ha megtérnek. Az apostol tehát Timótheusnak Isten személyének ezt a tulajdonságát akarja kiemelni. Az evangéliumról beszél, a tanítás kapcsán – egészséges tudomány, evangélium –, de ezen belül most a hangsúly legyen azon, milyen az Úr. Milyen az ő személyi tulajdonsága, amikor ezt mondjuk, hogy boldog.

A 6. részből is hadd olvassam fel azt a szakaszt, ahol előjön ez a jelző, ott is hallhatjuk, hogy több isteni tulajdonsággal együtt beszél erről. A 6. rész vége környékéről kezdem, 12. vers: „Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, amelyre hívattattál, és szép vallástétellel vállalt tettel sok bizonyosság előtt. Meghagyom néked Isten előtt, aki megelevenít mindeneket, és Krisztus Jézus előtt, aki bizonyosságot tett Poncius Pilátus alatt ama szép vallástétellel, hogy tartsd meg a parancsolatot – *(itt is a parancsolat)* – mocsoktalanul, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus

Krisztus megjelenéséig, amit a maga idejében megmutat ama boldog és egyedül hatalmas, a királyoknak Királya és az uraknak Ura, kié egyedül a halhatatlanság, aki hozzáférhetetlen világosságban lakozik; akit az emberek közül senki nem látott, sem nem láthat: akinek tisztesség és örökkévaló hatalom. Ámen.”

Itt az 1. résznek a 17. versében is van egy doxológia, még ezt is ideolvasom: „Az örökkévaló királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön örökké! Ámen.” Itt a doxológia, Istent dicsőítő, a Szentháromság Istent magasztaló vagy a mennyei Atyát magasztaló, dicsőítő ének, imádság, kijelentés, viszont a 11. versben ott az üzenet szempontjából a hangsúly miatt emeli ki, hogy boldog.

Az jutott eszembe a készüléskor, hogy azért arra vigyázzunk, hogy az Isten boldogság jellemzőjét ne hagyjuk a magunk boldogsága fényében akarjuk megérteni. Mert itt nem emberi, hívő emberi boldogságról van szó. Ez az Istentől kapott ajándék. Amikor az Isten boldogságáról ír, csak a Bibliához folyamodhatunk. S itt vagyunk bajban, hogy nem sokszor szerepel ez ezzel a szóval. Van egy másik görög szó, de nem az található itt. Ezért akarom ezt kiemelni, hogy látjuk, hogy milyen más tulajdonságokkal együtt említi.

Benne van mindenképpen a többi tulajdonságban az isteni hatalom gondolata, örökkévalóság, az Isten személyének, lényének a legmélyebb jellemzői, olyan jellemzők, amit csak rá vonatkoztathatók, illetve ez a csoda – és itt már mi is benne lehetünk a képben –, hogy ő kegyelemből a bűnösnek mégis csak adja ezeket a tulajdonságokat. Mi nem vagyunk örökkévalók. Isten örökkévaló. Mi teremtmények vagyunk, de milyen megdöbbentő, hogy nem csak teremtményei vagyunk Istennek, hanem a hívő ember, noha bűnös és a gyülekezet is, noha bűnös, és lehet, hogy mi is elmondhatjuk, hogy mennyi szörnyű cselekedetet tettünk, akár ma is esetleg, és mégis Isten gyermeke és Isten gyermeke viszont örök életet kapott ajándékba. Mi nem vagyunk örökkévalók, az isteni tulajdonság, de Isten ajándékozza. A boldogság is isteni tulajdonság, de ajándékozza.

A dogmatikával foglalkozó lelki vezetők, amikor próbálják megfogalmazni azt a gondolatot, hogy boldog, akkor valaki így írta le: abszolút tökéletesség, teljesség, az erről való ismeret, hogy én tudom, hogy ki vagyok és milyen vagyok, és ebben az ismeretben tökéletes megelégedettség, béke, nyugalom. De ez csak egy emberi, egy dogmatikus által megfogalmazott gondolat, hogy próbálja megragadni. A lényeg, hogy Isten önmagában boldog. Neki nincs szüksége senkire és semmire, hogy boldog legyen. Ő a boldogság forrása, akié egyedül a boldogság is. Amikor a bűneset utáni világba bejött a boldogtalanság, vagy nézzük meg a boldogmondásokat, hogy milyen jelzők vannak, kifejezések a boldogmondások boldog kifejezései mellett, akkor látjuk, hogy az emberi oldalon, amikor az ember,

a hívő ember boldogságáról ír, akkor ott sok negatívum is van a bűneset óta. Az Isten boldogságánál semmi negatívnak nem kellene lennie. De miért van mégis negatív? Mert mindjárt látjuk – épp a levél alapján –, hogy az Isten boldogsága milyen körülmények között is megmutatkozik.

Ha szeretnénk látni, hogy milyen a boldog Isten, olyan bátorító, hogy megint azt mondjuk: nézzük az Úr Jézust. Micsoda ajándék, hogy mi az Istenember, akiről kijelenthető, egy valóságos ember, hozzánk hasonló ember, aki a bűneset utáni világ közepette él, megmutatja, hogy milyen a boldog Isten. Megtörtént, hogy Jézus szomorú volt, az is, amikor még sírt is, de az Úr Jézus egész lényéből áradt a boldogság, amiről beszélt is egyébként és tanított. Az Úr Jézus emberként is maximálisan átélte ezt a közösséget Istennel, hogy nagyon közel vagyok. Amikor ő is személyes csendességet tartott, akkor minősítetten akarta átélni az Atyával való közösséget a Lélek által.

Az ókori példára gondolva, ami bibliai példa is lehet egyébként, aki a király közelében tartózkodhat, a szolgálai, a tanácsosai, azokra ráragad a király közérzete. Ha a király boldog, akkor boldogok a szolgák is. Ha a király haragszik, akkor retteg mindenki. De a király közelében olyanok a szolgák, amilyen a király. Teljesen mindegy, hogy milyen hétköznapi körülmények vannak az életben, most ott vagyok a király jelenlétében, ott vagyok a trónteremben. Ez minősítetten olyan idő, amikor áthat engem annak az öröme, annak az élménye, hogy itt vagyok a királyommal. S ha a királyom boldog, akkor ez hatással van rám is.

Ez minősítetten igaz az Úrra. Nemcsak pillanat, örömteli pillanat, hogy ott lehetek a trónteremben, hanem ez a titok, hogy gyakorlatilag bárhol, ahol vagyunk, egyedül is vagy mint az Úr népe közössége, akár most is éppen itt a templomban, itt van a király. Itt van a boldog Isten. Augusztinus, amikor megtért az Úrhoz és átérezte annak a valóságát, hogy milyen az Úrral személyes kapcsolatban lenni, erre is utalt, amikor mondta azt a híres mondatát: nem nyugszik meg a mi lelkünk, amíg tebenned nyugalmat nem talál. Most a nyugalom szót szeretném a boldogság szóval felcserélni. Mert Isten a boldogság forrása. És Jézus Krisztus bemutatta, milyen a boldog Isten.

Halljuk itt a másik jellemzőt, hogy a boldog Isten dicsőségének az evangéliuma. Lehetne úgy is fordítani, hogy a boldog Isten dicsőséges evangéliuma, de én most azt a fordítási lehetőséget magyarázom, amit a Károli is hoz – dicsőségének evangéliuma –, mert akkor a dicsőség szó is jelentéssel bír ebben a mondatban.

Az Isten dicsősége ugyanis fogalom számunkra. Az Isten dicsőségének voltak különböző kísérőjelenségei is, amikor megjelent a látható világban. Volt köd, felhő, tűz, szél. A Mózes 2. könyve 40. részének a végén

olvasható, elkészült a szent sátor és az isteni dicsőség ködje betöltötte a hajlékot. S a szentek szentjében ott a szent sátorban minősítetten ott volt az isteni dicsőség jelenléte. Az Ézsaiás könyve 6. részében a prófétai kijelentésben ez hangzik, hogy „Szent, szent, szent a seregek Ura, teljes mind a széles föld az ő dicsőségével.” Itt egy látomásban láthatja a próféta ezt a titkot, ott van a szentség gondolata, ahogy az egész földet betölti. Mert az Isten dicsősége – megint elmondható –, aki ő, az ő egész lénye. Csak amikor a bűneset utáni világban megjelenik az ő dicsősége, az ő személyéből el akar rejteni is sok mindent, mert ha az Istennel egy az egyben találkozná a bűneset utáni ember, elpusztulna, mert őt nem lehet csak úgy látni. Majd csak az örökkévalóság, az új ég és az új föld létállapotában van ez a kijelentés, hogy látják az övéi az ő orcáját, neve homlokukon lesz. Tehát az Isten dicsősége akarja az ő isteni személyének a teljességét megragadni. Ahogy a boldog jelzőnél, itt is elmondható, az ő teljességét, nagyságát, mérhetetlen voltát.

S mégis a hívő ember számára is, de a bűnösnek, az ítéletre méltó bűnösnek – van, amikor a dicsőség az ítéletben mutatkozik meg, de maradjunk a hívő ember oldalánál –, a hívő ember számára meglátszik. Látjuk a dicsőségét.

Dicsősége, Isten dicsősége ragyogott fel, és az evangélium, a boldog Isten evangéliuma ezt is elmondja, a teremtésben. Hogyan mondta el az Úr a teremtéskor, hogy ő boldog? Nincs ott a teremtéstörténetben a boldog szó, de az egész teremtéstörténetből sugárzik Istennek az öröme. Emlékszünk, hogy ezt mondta az Úr: jó. A legvégén meg azt mondta, hogy igen jó. Minden igen jó. Mindent, amit alkotott az Úr, igen jó. Csak a férfi egyedülléténél mondta ki, hogy ez nem jó. De akkor mit csinált az Úr? Teremtett egy kiskutyát, hogy akkor majd milyen jól érzed magad vele? Teremtett egy minősítetten a férfihez illő, hozzá illő társat, aki addig még nem volt megteremtve. Isten a boldogságát meg akarta osztani az emberrel. A teremtésben ezt látjuk.

Nem akármilyen helyet akart adni a legkedvesebb teremtményének. Hogy aztán majd az Édenkertből az egész földre kiterjedjen ez a boldog állapot. Az Istennel való kapcsolatra nézve is, az emberek szaporodnak, és az egész földön édeni állapotok. Majd az új égen és az új földön valósulhat meg a maga teljességében, még az elsónél is mélyebb formában. Megosztja az ő boldogságát. Ádám és Éva szeretetkapcsolata a boldogságra nézve is megmutatta, boldog az Isten és boldog az ő teremtménye.

Ezt pedig a bűneset sem tehetette tönkre. Nem lehetett gát a bűneset sem abban, hogy az Isten boldog legyen. Mikor hangzik el leghamarabb az, hogy az Isten tele van örömmel a bűneset után is? Még ott az édenkertben, még a kiűzetés előtt. Nem akárkinek mondja el Isten, hogy ő mit érez.

A BOLDOG ISTEN DICSŐSÉGÉNEK EVANGÉLIUMA

A sátánnak. Emlékszünk, a sátánnak mondta az Úr, hogy az asszony magva majd a kígyó fejére tapos. Ez az ősevangélium, így szoktuk mondani a teológiában. Az evangélium, ami a sátánnak rossz hír persze, mert ítéletet hordoz számára, de a sátánnak is meg kell tudni, hogy bármit is tett, nem győzhet, mert majd jön az asszony magva. A messiási ígéret elhangzik.

Isten jelenlétének a felhője, ködje a szentek szentjében azért is akarta hirdetni a dicsőséget ilyen módon minősítetten, mert jelezni akarta az Úr, hogy a bűneset után is vállalja a közösséget az övéivel. A sátán nem tudta tönkretenni az Isten boldogságát. Csak az Isten az evangélium üzenetében a kijelentésével ezt húzza alá számunkra: az Isten valami újabb döntést, tettet hajtott végre. Mi az evangélium? Nem az, hogy neked, bűnös ember csinálni kell dolgokat, hogy az Istennél jó legyél. Mi az evangélium? Az az evangélium, hogy mit tett a mindenható Isten Jézus Krisztus által a bűnösért. Ez az evangélium. És ezt a sátánnak elmondja az Úr. Persze ezt hallhatta Ádám és Éva is, illetve Mózesrel leíratta a kijelentésben. De testvérek, soha ne felejtsük el: az ősevangélium koncentráltan, minősítetten az ősellenségnek akart szólni, de neki ez ítélet volt. Ami nekünk örömhír, az a gonosznak ítélet. Az Isten dicsősége, a boldog Isten dicsősége evangéliuma.

S ezért fontos, hogy Jézus Krisztusban ragyogott föl az Isten dicsősége. János 1,14: „És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőséget, mint az Atya egyszülöttjének dicsőséget), aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal.” Az Úr Jézus nem csak bemutatja a boldog Isten isteni lényét, személyét – ráadásul Istenemberként –, hanem az Úr Jézus megmutatja, hogy hogyan élhet a bűneset utáni világban valaki, aki az Atyához tartozik, aki szereti az Atyát, akiben nincsen bűn. S hányszor elhangzott ez Jézus felé, Jézus számára: tebenned gyönyörködöm. Illetve Jézus is az Atyával való szeretetkapcsolatában többször ki is mondta, illetve megélte azt, hogy az Atya boldogsága azért is lehet, mert én szeretem az Atyát, én a helyemen vagyok, engedelmeskedem. Jézus Krisztuson, az egyszülött Fiún a mennyei Atya boldogan örvendezhetett. Dicsősége Jézuson. Boldogsága Jézuson, Jézusért és Jézus által.

A Korinthusi 2. levél 4. részében van három nagyon fontos bibliai vers Jézus és az Isten dicsősége kapcsolatáról. A 3. verstől kezdem a szövegösszefüggés miatt: „Ha mégis leplezett a mi evangéliomunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: akikben e világ Istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliomának világosságát, aki az Isten képe. *(Itt van ez a jellemző: Krisztus dicsőséges evangéliuma, Krisztus dicsőségének evangéliuma.)* Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért. Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, ő

gyújtott világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világoltatása végett.” Ezek nagyon mély mondatok. Pál azt mondja, hogy sötétségben lennénk lelkileg, maradnánk bűnösök, de Isten csodát tett. Nemcsak a teremtés világossága ott a teremteni napok egyikén, hanem az új teremtés világossága, ami már lelki is. Persze az új teremtés földi is lesz, fizikai is lesz, csak dicsőséges fizikai. De amíg nem jön el az Úr Jézus, addig lelki módon új teremtés, világosság a szívben és látjuk Jézuson az Isten dicsőségét – mondja Pál. Az Isten dicsősége ismerete Jézuson. A boldog Isten dicsősége. Ezért lehet az ő megváltott gyermekén is.

Nem akartam az egész 1. részt felolvasni, de emlékszünk, hogy Pál hihetetlenül tele van hálával és örömmel, hogy ő milyen nagy bűnös. Nem volt, hanem most is az: bűnösök közt első vagyok én. És elmondja, hogy milyen volt korábban, meg most is mi vagyok, de azt is, hogy az Isten kegyelme meg hosszútűrése hogyan látszódott meg éppen bennem. Pál apostol beszél a maga szörnyű, Isten nélküli életéről, ami most is jellemezné őt, ha nem lenne kegyelem. Mivel azonban Jézuson az Isten, a boldog Isten dicsősége, az én életem is olyan mégis csak, ami kedves az Úrnak. Pál a bűnösök közt első, de az Isten kegyelme. Az ige testté lett, lakozott közöttünk, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét telve kegyelemmel és igazsággal. Ez kapcsolja össze számunkra, hogy a bűnös, bűneset utáni ember mégis csak a boldog Isten gyermeke lehet kegyelemért.

Zofóniás könyve 3. részében szó szerint is le van írva, hogy Isten mit érez az övéi életén. 3. rész 17. verse: „Az Úr, a te Istened közötted van; erős ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.” Előtte és utána is van szó Isten ószövetségi népe bűnéről, de Isten felragyogtatja a kegyelmét is. Ott van az ítélete is a Zofóniás könyvében és ott a kegyelem is. Zofóniás könyve is mutat az Úr Jézusra. De ebben a könyvben van ez a mondat, hogy Isten mit érez – most hadd mondjam így – Jézusért, Jézus által és Jézusban az ő bűnös népe iránt. És így szabadítja meg őket. A boldog Isten szabadítani akarja az ő bűnös népét. Mind a kettő b betű.

És azért itt ne felejtjük el: telve kegyelemmel és igazsággal, az azt is jelenti, hogy az Isten dicsőségének az ítéletes része meg kellett, hogy mutakozzon Jézuson. A megváltás ára, hogy a boldog Isten dicsősége evangéliuma Jézusban látszik és mutat az Úr Jézusra. Jézus boldogtalansága ott a kereszten függve, hiszen ő éppen ebből szakadt ki. A boldog Istennel való kapcsolatból szakadt ki a Megváltó, hiszen magára vette a bűnt. Ő elhagyatott lett az Istentől. Az ítéletre nézve, az isteni jogos ítéletre nézve kellett elhordoznia, amit kellett. Telve kegyelemmel.

Jézus Krisztus dicsősége, istenemberi dicsősége ott a kereszten is látszik, de most hadd mondjam így: a boldog Isten jellemzője igaz lehet – és most jön egy paradox kifejezés, állítás az ige fényében – és mégsem boldog az Isten Fia, hiszen elhagyatott az Istentől. Ez volt a megváltásunk ára. De mivel elvégezte az Úr Jézus, ezért van szabadítás, ezért van új teremtés, és ezért lehet ez a nagy titok a miénk is, hogy éljük az életünket és az Úr Jézussal élve, őt követve a boldog Isten dicsősége evangéliuma valósul meg, hiszen az evangélium azt hirdeti, mit tett Isten Jézus által, Jézusért a bűnössel és ezt mi megéljük. De nem törvénykezni akarunk, nem betartani bizonyos parancsokat, nem folyamatosan vétkezünk azokban a szörnyű bűnökben, amikből itt néhányat leírt az apostol, hanem élünk a kegyelemből. Mi is elmondjuk minden nap talán: bűnösök közt első vagyok én – Pálhoz hasonlóan –, de az Úr kegyelme.

A 6. rész említett verseiben hallhattuk, hogy az Úr Jézus megjelenésére nézve is beszél az Isten boldogságáról. Mondja Timótheusnak, hogy tarts ki, légy hűséges, mert a reménység, hogy jön az Úr és akkor minden kiteljesedik. Itt meg Timótheust bátorítja, hogy maradj meg a hitben, az egészséges tanítás mellett, mert te az Úré vagy és az Úr követe vagy te is és én is. A bűnös, az elveszett, Isten nélkül élő, de mivel a boldog Isten az ő egyszülött Fiát adta, így ragyogtatta föl az ő dicsőségét: a bűnös Isten gyermeke lehet. Az Isten nélkül élő nép Isten népévé lehet és Isten gyönyörúségét lelheti az övéiben. Jób könyvére gondoljunk. Emlékszünk, hogy Jób hogyan élt – feddhetetlenül, szentül – és az Úr a sátánnak ezt megjegyzi. Láttad-e az én szolgámat, Jóbot? És elkezd mondani, hogy milyen az ő szolgája. Zofóniás ígérete: örül terajtd örömmel, hallgat szerelmében – látja, hogy hogy élsz és ez is az ő boldogságának az oka, háttere lehet. Látja Jóbot, az ő szolgáját és boldog az Úr. És elmondja ott a mennyei szintéren még a sátánnak is: nézd meg!

Ezért fontos, amikor Pál ezt mondja, hogy rám ez az evangélium bízott. Nekem ezt kell megélni, ezt kell hirdetni. Hallottuk a múltkori prédikációban, hogy aztán ez hangzott Timótheusnak, hogy neked is ezt kell megélni és neked is ezt kell hirdetni és te is bízd másokra. Ezért mondom így, hogy ami Pálra bízott, az ránk is bízott, ma élő hívő népre. Boldog Isten dicsőségének evangéliuma. Beszélni kell bűnről, beszélni kell megtérésről, természetesen ez nem kérdés, ítéletről, kárhozatról, hiszen ebből kell szabadulni, de az evangélium, a bibliai üzenet fényében azt hangsúlyozza, ami ránk van bízva, hogy milyen az Úr, mit tett értünk Jézus által, Jézusért, Jézusban és hogyan lehetünk az övéi.

Az Úrral való boldog közösségben mi is hihetünk úgy, mint Jób vagy mint Pál. Megtartani az ő szavát. Nem azért mert kell, hanem azért, mert szeretjük az Urat. Jézus is ezt tette. És ha úgy érezzük, hogy nem tudom

megtartani, szégyellem magam, én a bűnösök közt első vagyok már megint, most is, a munkahelyemen nem tudok így élni, a családban nem tudom megélni, lehet, hogy nem is vagyok hívó... A boldog Isten jellemzője Jézusban – mindazt, amit kijelentett magáról – a kegyelmet hirdeti. Eből a kegyelemből élt Pál is. Nem a magam boldogtalanságát nézni csupán, vagy abban szenvedni, hogy én milyen boldogtalan vagyok, bárcsak boldogabb lehetnék, hanem látni az Urat és elfogadni az ő ajándékát, amit ad, amiről a boldogmondások beszélnek.

Az életünkkel így láttatjuk is mások előtt, hogy milyen az Úr. Az Úr Jézus is ezt tette, mi is így élhetünk. Milyen az Isten? Ismerd meg az életemet! A családban, a munkahelyen, a gyülekezetben. Ilyen az Úr. Én szeretném megélni, ez bízott ránk. Az evangélium hirdeti, hogy ki az Úr és mit tett ő. Ez nagyon jól látszik az életünkön. Amikor sírunk talán a gyász miatt, de a boldogság akkor sem kérdés, mert az Úrral való kapcsolat az adott és ez is sugárzik. Amikor pedig szóban, mint Pál is tette, Timótheus meg a többiek, mi is, akkor is az Úrra mutatunk. Mit tett az Úr Jézus által, Jézusért és Jézusban, ki ő a mi számunkra, mivel akar megajándékozni téged is, aki most hallgatsz engem. A bűnösnek lehet szabadulás, megtartatás.

Amikor pedig eljön az Úr Jézus, akkor mindenek meglátják a boldog Isten dicsőségét, akkor már nem lesz szükség evangélium hirdetésre, akkor már kiteljesedik mindaz, amiről az evangélium szól. És akkor boldogan élhetünk az Úrral. De a bibliai üzenet hangsúlya azt hirdeti: ez már most is valóság. Csak tölts be a szívünket az Úr személye, az ő jellemzője, az ő boldogsága, az ő dicsőségének a megnyilvánulása Jézus Krisztusért. És ezt hirdessük akkor is, ha hazamegyünk innen.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Édesatyánk, hogy a Szentírásban te mindent kijelentettél, ami terólad szól és ami a mi üdvösségünkre való. Áldunk téged, hogy ma is láthattuk az Úr Jézust, az ő személyét, az ő tettet. Köszönjük, Urunk, hogy ő is boldog volt mindvégig. Köszönjük, hogy mindhalálig engedelmes. És köszönjük ezt a titkot is, hogy vállalnia kellett a rettenetes boldogtalanság állapotát, de azért, hogy mi ne bűnösök maradjunk elveszetteként, elkárhozva, hanem lehessünk Isten gyermekeivé. Tudod, Urunk, hogy milyen sokan vannak körülöttünk, akik még nem azok. Segíts értük mindenképp imádkozni is és képviselni az evangéliumot.

Urunk, köszönjük ezt a kiváltságot, hogy ránk is bízta az evangéliumot. Hálásak vagyunk, amikor sikerült megélnünk otthon, a munkahelyen. Bocsásd meg, ha nem. Bocsásd meg, Urunk, amikor esetleg bennünk is a bűn lett Úrrá megint. De köszönjük, hogy nem uralkodhat a bűn. Köszön-

A BOLDOG ISTEN DICSŐSÉGÉNEK EVANGÉLIUMA

jük, hogy a kegyelem nagyobb mindennél. Segíts, hogy éljünk a kegyelemből.

És arra kérünk, Urunk, hogy ha a körülmények, a mai világ állapota miatt keseregne a szívünk, úgy érezzük magunkat, mintha boldogtalanok lennénk, merjük hinni a boldog Isten evangéliumát. És köszönjük, hogy nekünk is boldogságot ígértél és adtál.

Kérünk téged arra, hogy a gyászunkban is, betegség közepette is valóban ez sugározzék rajtunk. Lehet, hogy fáj valami, de a te boldogságod akkor is betölti az életünket. Kérjük, hogy támogasd is betegágyon fekvő testvéreinket és kérjük, hogy gyógyítsd őket. Gyászolóinknak pedig adj vigasztalást.

Köszönjük, Urunk, hogy az evangélium örömhíre fényében imádkozhatunk most is vezetőinkért. Könyörülj rajtuk, segítsd őket, a mostani világ sokféle problémái, baja közepette hadd tudjanak világosan látni, dönteni. Kérjük, Urunk, hogy hadd lehessen teljes békesség Ukrajnában, adj békességet az orosz és az ukrán nép között, és így ezáltal is segíts a mi magyarjainknak, lelki testvéreinknek Kárpátalján.

És kérünk arra, Urunk, hogy a most csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg az Úr Jézusért.

Ámen.

266. dicséret

1. Egek nagy Királya, Magasztalunk téged, Térjen nevedre dicséret!
Mulandó és gyarló Életünk átjárja Végtelen kegyelmed árja.
Jöjj, segíts, Jóra ints; Rólad zengjen nyelvünk, Vígan énekeljünk!

2. Dicsérjed, világom, Alkotód hatalmát, Mindenek felett uralmát!
Hirdesse a csillag Ránk sugárzó fénye, Mily csodás az Isten lénye!
Nagy égbolt, Nap és hold, Kik ott fennen jártok: Ti is Őt áldjátok!

3. Zengjen minden szívben Boldog hálaének A világ Teremtőjének!
Nagy kegyelmessége Gondot visel rólunk, számon tartja minden dolgunk.
Égben fenn, Földön lenn Áldassék jósága, Nagy irgalmassága!

4. Halleluját zengve, Magasztalva áldjad Krisztus által jó Atyádat!
Ha az Istent élő, Igaz hittel féled És a szíved Jézusé lett:
Boldogság, Üdv vár rád Fenn az ég honában, Hófehér ruhában.